

Befolkningen i de så svårt hemsökta trakterna är i betänklig grad nedslagen och hota med utvandring i massa.

En riklig vårsädesskörd kunde ännu afböja eländet, men ty värr, äro utsigterna äfven derom klena, då man vet, att det i år till utsäde använda vårsädet icke var fullt grobart.

På eget bevåg har jag inhiberat försäljningen af kronans rågförråd, på det helst ett ringa belopp må återstå att disponera för höstsådden.

I det jag har äran underrätta Herr Senatorn, att jag hos H⟨ans⟩ Exellens Generalguvernören anhållit om tillstånd att på några veckor få aflägsna mig från länet för att å mitt landtställe i Nylands län, helst till någon del, söka återställa min på sednare tider försvagade helsa, har jag äran med utmärktaste högaktning framhärda

Högädle Herr Senatorns
ödmjukaste tjenare
C. G. Wrede

462 F. O. AF BRUNÉR – J. V. SNELLMAN 17.VI 1865 20
HUB, JVS handskriftssamling

S:t P. d. 17 Juni 65.

Högädle Herr Senator och Riddare!

Herr Senatorns skrifvelse af d⟨en⟩ 10 dennes har jag haft äran emottaga. Det skulle nu tillhöra mig, att besvara densamma punkt för punkt, men sådant är för mig i närvarande ögonblick aldeles omöjligt. Vår G⟨enera⟩g⟨uvernören⟩s minst sagdt besynnerliga beteende vid sin afskeds audiens före sista afresan härifrån har vändt upp och ned på alla våra härvarande förhållanden. G⟨enera⟩g⟨uvernöre⟩n, som förut visat sig såsom en gynnare af våra unga liberala landtdags- och tidningshjeltar, har med ens vändt om bladet och uppträdt såsom en ifrig partisan af Katkoffs idéer. Hans bemödande att omöjliggöra myntrealisationen är blott en af de eldbränder, som han utkastat, men den angifver tendveden. Då han sannolikt redan gjort Senaten det meddelande i nästnämnda fråga, hvartill han utverkade sig Nådigt tillstånd, har jag derom intet vidare att tillägga, men jag ber Herr Senatorn tro mig, då jag på min heder försäkrar, att saken helt och hållet är G⟨enera⟩g⟨uvernöre⟩ns verk, påbegyndt redan under hans besök till Påsken, samt att Grefve A⟨rmfelt⟩ och öfrige vederbörande gjort alla försök, som i deras förmåga stått, att afböja densamma. Jag afbryter här, ty dessa meddelanden egna sig icke för brefform. Wi träffas snart i H⟨el⟩singfors, ty så snart vi fått litet lugnare i vårt läger lemna jag orten. Jag får då tillfälle att yttra mig närmare. Emellertid ber jag Herr Senatorn hålla mitt meddelande för sig ensam. Ett delgifvande deraf åt tredje person skulle sannolikt icke stanna dervid och följderna blefve att de påbörjade intrigerne toge ny fart.

Med utmärkt högaktning har jag äran framhärda 50
Högädle Herr Senatorn och Riddarens

ödmjukaste tjenare
F. af Brunér